پیشنهاد کارشناسی مجله دام، کشت و صنعت

ترجیح مصالح ملی به جای منافع واردکننده
وزارت بازرگانی، وزارت جهاد کشاورزی را خلع سلاح نکند

گزارش خبرنگار ما از منابع موثق حاکی است وزارت بازرگانی با پیشنهاد اصلاح ماده‌ی ۴ آیین‌نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات، قصد دارد واردات مواد غذایی و کشاورزی را بدون ضابطه به کشور سرازیر کند.

در این ماده پیشنهادی آمده است: "وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مسوول ضوابط و مقررات بهداشت انسانی، دامی، نباتی و استاندارد و نظایر آنها که برای ترخیص و ورود کالا رعایت آنها ضرورت دارد، موظف است بدون در نظر گرفتن موافقت و مخالفت خود با ورود یا صدور کالا، ضوابط مذکور را به طور عام با درج در جراید و انتشار به اطلاع واردکنندگان و صادرکنندگان، وزارت بازرگانی و سازمان‌های اجرایی برسانند. در صورت عدم اعلام این ضوابط، وزارتخانه یا سازمان مرتبط نمی‌تواند از ترخیص کالایی که ضوابط آنها را قبلا اعلام نکرده بود جلوگیری نماید".

نگاه اولیه به اصلاحیه‌ی فوق، نشان از رسیدگی فوری به امور واردکنندگان و رضایت مردم دارد، اما نگاه کارشناسی به چند جمله‌ی یاد شده حکایت از آن دارد که اصلاحیه توسط افراد غیر فنی تهیه شده است. چرا که یا باید سازمان حفظ نباتات به تعداد تمامی محصولات تولیدی کشاورزی، (زراعی، دامی، باغی و...) و بذر و نهال و قلمه و میوه یا محصول نهایی ضربدر ۲۰۰ کشور دنیا ضوابط و بخشنامه قرنطینه، ترخیص و... تهیه کند تا در زمان ورود محصول یا کالایی در پشت مرز بلافاصله ضوابط مذکور وجود داشته باشد که حداقل سازمانی به حجم و وسعت دو برابر وزارت جهاد کشاورزی و کل سازمان‌های تابعه مورد نیاز است، یا این که هر واردکننده می‌تواند با آوردن یک واریته سیب یا یک نهال گردو یا محصولی که در کتاب ضوابط نیامده، آن را بدون ضوابط به کشور وارد کند.

فرض دوم این است که محصولات ورودی، متعارف و مشخص باشد و نهایتا سازمان مسوول (در این جا حفظ نباتات) کم‌کاری کرده باشد. آیا این مساله می‌تواند مجوز ورود آفات و بیماری‌های احتمالی به کشور باشد و وزارت بازرگانی چگونه می‌خواهد با یک اصلاحیه‌ی غیر فنی، کل کشاورزی سراسر ایران را در مواجهه با خطرات ورود احتمالی آفات و بیماری‌های گیاهی و دامی تنها و بی‌دفاع بگذارد.

این اصلاحیه در حالی در هیات وزیران مطرح می‌شود که ماده ۱۱ قانون حفظ نباتات تصریح دارد: "ورود هرگونه نهال، بذر، میوه، قلمه و... به کشور باید بررسی یا در قرنطینه نگهداری و در صورت تایید صلاحیت‌های مورد نظر به کشور وارد شود".

ماهنامه‌ی دام، کشت و صنعت پیشنهاد می‌کند وزارت بازرگانی با استفاده از نظرات کارشناسی وزارت جهاد کشاورزی و بدون عجله کردن، **منافع ملی کشور را بر منافع واردکننده ترجیح دهد.** یک بررسی اجمالی در مقررات واردات کالاهای کشاورزی و اندام تکثیری در سایر کشورها اهمیت آن را به ما نیز ثابت می‌کند. مدتی است ایران برای صدور میوه‌ی کیوی به کره جنوبی اقدام کرده است، کشور کره یک سال وقت خواسته تا موضوع را بررسی کند و پاسخ بدهد که آیا اجازه خواهد داد کیوی ایران به کشورش وارد شود یا خیر؟ آن وقت ما می‌خواهیم به محض رسیدن یک محصول به پشت مرزهایمان، سریعا کتاب را ورق بزنیم و اگر در مورد محصول واریته... تولید کشور... چیزی چاپ نشده بود، درهای خوشبختی را به سوی آن واردکننده باز کنیم و ریسک آن همه خطرات یا احتمال نابودی کشاورزیمان را بپذیریم یا نپذیریم!

امید که کارشناسی دقیق‌تری صورت پذیرد.

ناهماهنگی سیاست‌های دو وزارتخانه؛ تا کی؟!

در حالی که قرار است تا دو سال دیگر کشور در تولید شکر به خودکفایی کامل برسد، اما کشاورزان چغندرکار و کارخانه‌های قند و شکر در وضعیت نابسامانی به سر می‌برند.

واردات بی‌رویه یک میلیون و ۳۰۰ هزار تنی شکر در سال گذشته، یکی از مصادیق بارز عدم هماهنگی وزارت بازرگانی با آرمان‌های دولت نهم بود که به وزارت جهاد کشاورزی دیکته شده بود. به عبارتی طرح‌های خودکفایی محصولات استراتژیک مانند شکر، اموری فرابخشی هستند که بدون همکاری و هماهنگی وزارتخانه‌های مربوطه تحقق نمی‌یابند. به طوری که مدیر کل دفتر نباتات صنعتی وزارت جهاد کشاورزی صراحتا به این امر اشاره کرده و می‌گوید: با توجه به واردات بی‌رویه شکر و انباشته شدن شکر داخلی در انبار کارخانه‌ها، رغبت کشاورزان به بستن قرارداد برای کشت چغندرقند کاهش یافته است.

وی میزان دقیق انباشت شکر داخلی در کارخانه‌ها را حدود ۶۶۰ هزار تن عنوان کرد و گفت: کل تولید شکر داخلی ۱/۳ میلیون تن است که مصرف کل کشور حدود ۱/۹ میلیون تن برآورد می‌شود. قطعا تنها تولیدکنندگان شکر نیستند که از این عدم هماهنگی گله‌مند هستند، بلکه کشاورزان تولیدکننده برنج، دانه‌های روغنی، پنبه، چای و بسیاری محصولات دیگر نیز مصون از ضربه‌ی مهلک واردات بی‌موقع و بی‌رویه نیستند.

برای رهایی از این معضل می‌توان:

- با تشکیل کمیته‌ای متشکل از کارشناسان دو وزارتخانه و تعیین نیازهای دو گروه مصرف‌کننده و تولیدکننده در سازمان حمایت، سیاست‌های واردات و تولید تنظیم شود.

- از تشکل‌ها و نمایندگان بخش خصوصی در تصمیم‌گیری‌ها بهره جست.

واگذاری صندوق‌های امانات‌بانک کشاورزی

محلی ایمن و اطمینان‌بخش برای نگهداری اشیای قیمتی، اسناد، اوراق در برابر خطرات احتمالی از قبیل حریق، سرقت و...

مرکز شبانه‌روزی ارتباط سبز:

۰۲۱-۸۸۲۸۷۰۷۰

www.agri_bank.ir